

1.1 บทนำทั่วไป

ในปัจจุบัน การนำน้ำเสียจากชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรมที่มีสารมลพิษอยู่ในรูปของสารอินทรีย์มักจะทำกันในระบบแอกทิเวทเต็ดสลักจ์เป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นกระบวนการที่ได้รับการพัฒนามาเป็นเวลานาน มีข้อมูลและรายละเอียดทั้งภาควิชาการและภาคปฏิบัติมากพอที่จะทำให้วิศวกรสามารถออกแบบระบบบำบัดได้อย่างมีความมั่นใจในประสิทธิภาพ ทั้งราคาที่ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำเมื่อเทียบกับวิธีทางเคมีหรือฟิสิกส์เคมีอื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม กระบวนการแอกทิเวทเต็ดสลักจ์ก็ยังคงกล่าวยังไม่สามารถขจัดปัญหาไปไ้หมดสิ้น ในระบบขนาดเล็กกระบวนการดังกล่าวนี้มักใช้งานไม่ไ้ผลนัก เพราะยังไม่มีบุคคลากรที่มีความรู้เพียงพอมาดำเนินการ เราจะเห็นได้ว่าเท่าที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนั้นเป็นเพียงแต่ทำการเติมอากาศเท่านั้น ซึ่งจะทำให้จุลชีพเจริญเติบโตขึ้นตามยถากรรม ทำให้หวังผลไ้ยากแม้จะไ้มีผู้พยายามแก้ไขปัญหานี้ไ้โดยออกแบบเป็นระบบอีเอเอเอส (Extended - Aeration Activated Sludge, EAAS) การดำเนินงานในระบบนี้ก็ยังมื้ข้อบกพร่องอีกมากมายเช่นกันเป็นกันว่า ปัญหาล้นไม่จมตัว (bulking) ปริมาณสบูเลน (sludge) ย้อนกลับ ระยะเวลาดังจะสบูเลนออกหังจากระบบ ปัญหาล้นลอยขึ้น (rising) ฯลฯ นอกจากนั้นน้ำเสียป้อนเข้าสู่ระบบมีบีโอดีค่อนข้างต่ำ คือน้อยกว่า 100 มก./ลบ.กม. ก็จะมีปัญหาการเลี้ยงจุลชีพให้มื้เพียงพออีกด้วย ผู้ที่ไม้คุ้นเคยกับระบบฯ และไม้มีความรู้พื้นฐานเพียงพอจะไม่ประสบความสำเร็จในการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลชีพไ้เลยเป็นอันขาด (1)

ระบบ ซีเอฟเอเอส (Channal Flow Aeration System) (2) เป็นระบบใหม่ที้ชาวญี่ปุ่นไ้ทำการทดลองในภาคห้องปฏิบัติการไว้แล้ว ซึ่งก็ไ้ได้รับความสนใจมาก เพราะนอกจากสามารถกำจัดสารรูปต่าง ๆ ไ้ค้แล้ว ยังมีปัญหาทางค่านการดำเนินการน้อยมาก ถ้าระบบนี้ได้รับการออกแบบค้แล้วแทบจะเรียกไ้ว่าจะไม่มีปัญหาทางค่านการดำเนินการเลย สำหรับ

ข้อดีของที่อาจจะมีได้ในระบบกระบวนการแบบนี้ ก็จะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางคานชลศาสตร์ (Hydraulic Loading) นอกจากนี้ ก็ยังอาจเป็นระบบที่เหมาะสมกับประเทศที่ขาดบุคลากรที่ชำนาญงานคานน้ำเสียเช่นประเทศไทยเรา

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 ศึกษาประสิทธิภาพของระบบ ซีเอฟเอเอส ในรูปแบบของการกำจัด บีโอดี บีโอดี ในโตรเจน และฟอสฟอรัส ในภาคสนาม

1.2.2 ศึกษาประสิทธิภาพของระบบ ซีเอฟเอเอส โดยการเปลี่ยนความเข้มข้นของมลสารในบ่อกลอง ซึ่งทำได้โดยการเติมสิ่งปฏิกูล (Night soil) ของทางกรุงเทพมหานครลงในบ่อกลอง

1.2.3 เปรียบเทียบประสิทธิภาพระบบ ซีเอฟเอเอส และประสิทธิภาพของบ่อกลอง (ที่ทำหน้าที่เป็นบ่อน้ำหรือ Oxidation pond)

1.2.4 ศึกษาประสิทธิภาพการบำบัดในแต่ละคอนของระบบ ซีเอฟเอเอส

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ พอสรุปได้ดังนี้

1.3.1 น้ำเสียที่ใช้ในการวิจัยได้นำมาจากบริเวณสระน้ำข้างศาลาพระแก้ว ซึ่งต่อมาได้มีการเติมสิ่งปฏิกูลของทางกรุงเทพมหานครในสระน้ำเพิ่มขึ้นด้วย

1.3.2 ในการทดลองจะใช้เครื่องต้นแบบชนิดถังเหล็ก ทาสีกันสนิม ขนาดของตัวถังกว้าง 1.8 ม. ยาว 4 ม. สูง 0.8 ม. มีการแบ่งกั้น (baffle) ทำให้เกิดการไหลหมุนเวียนของน้ำในถัง ซึ่งภายในถังบรรจุตัวกลางพลาสติก

1.3.3 ตัวกลางยี่ห้อ มิคซุมิชิ ของบริษัทโทคุชู แพลนท์ อินดัสทรี จำกัด

Tokushu Plant Industry, Co., Ltd.

1-8 Shikisu-kushi, 2 chome

Naniwa-Ku, Osaka, Japan. Tel.06-633-4813

ตัวกลางชนิด Fk 18 Pitch Surface Area 157 m²

และตัวกลางชนิด Fk 11 Pitch Surface Area 232 m²

1.3.4 ปริมาณน้ำที่ป้อนเข้าสู่ระบบคงที่เท่ากับ 600 ลิตร/ชั่วโมง ความเร็วใน
รางน้ำเปิดเท่ากับ 0.45 เมตร/วินาที

1.3.5 ขณะที่กำลังเดินระบบ ไม่มีการสูบน้ำย้อนกลับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย